

ИКОНОМИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ - ВАРНА
СТОПАНСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „АГРАРНА ИКОНОМИКА“

УТВЪРЖДАВАМ:

Ректор:

(Проф. д-р Пл. Илиев)

У Ч Е Б Н А П Р О Г Р А М А

ПО ДИСЦИПЛИНАТА: “ЕКОЛОГИЧНИ ПРАКТИКИ В АГРОБИЗНЕСА”;

ЗА СПЕЦ: „Аграрен бизнес“; ОКС „бакалавър“

КУРС НА ОБУЧЕНИЕ: 3; СЕМЕСТЪР: 5;

ОБЩА СТУДЕНТСКА ЗАЕТОСТ: 180 ч.; в т.ч. аудиторна 60 ч.

КРЕДИТИ: 6

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА СТУДЕНТСКАТА ЗАЕТОСТ СЪГЛАСНО УЧЕБНИЯ ПЛАН

<i>ВИД УЧЕБНИ ЗАНЯТИЯ</i>	<i>ОБЩО(часове)</i>	<i>СЕДМИЧНА НАТОВАРЕНОСТ (часове)</i>
АУДИТОРНА ЗАЕТОСТ:		
т. ч.		
• ЛЕКЦИИ	30	2
• УПРАЖНЕНИЯ (семинарни занятия/ лабораторни упражнения)	30	2
ИЗВЪНАУДИТОРНА ЗАЕТОСТ	120	-

Изготвили програмата:

1.
(Гл.ас. д-р Павлина Иванова)

2.
(Гл.ас. д-р Дамян Киречев)

3.
(Ас. Стефан Генев)

Ръководител катедра:

„Аграрна икономика“ (Доц. д-р Мария Станимирова)

I. АНОТАЦИЯ

Дисциплината „Екологични практики в агробизнеса” има за цел да запознае студентите от специалност „Аграрен бизнес” с възможностите за намаляване на вредното въздействие върху околната среда посредством добри екологични практики. Обучението е насочено към придобиване от страна на студентите на знания и умения в областта на биологичното земеделие и добрите земеделски практики. Засегнати са теми, свързани с използването на биоторове, екологични средства за растителна защита и възобновяеми енергийни източници в агробизнеса. С изучаването на тази дисциплината студентите от специалността придобиват необходимите теоретични и практически знания, за да могат да:

- прилагат добри екологични практики в бъдещата си дейност;
- спазват екологичните норми;
- разработват проекти за перспективни и текущи програми свързани с опазване на околната среда;
- участват в научно-изследователски дейности, свързани с екологосъобразното управление на аграрния бизнес;
- разработват регламенти, инструкции и други;

Дисциплината „Екологични практики в агробизнеса” формира умения за практическо приложение на изучаваните основни инструменти, подходи и методи, като по този начин създава условия за повишаване на отговорността към околната среда .

Дисциплината „Екологични практики в аграрния бизнес” се базира на изучаваните в предходните курсове дисциплини „Икономика на околната среда” , „Основи на земеделието и механизацията”, „Организация и технологии в растениевъдството” и „Организация и технологии в животновъдството”.

II. ТЕМАТИЧНО СЪДЪРЖАНИЕ

No. по ред	НАИМЕНОВАНИЕ НА ТЕМИТЕ И ПОДТЕМИТЕ	БРОЙ ЧАСОВЕ		
		Л	СЗ	ЛУ
ТЕМА 1: ВЪВЕДЕНИЕ В ДИСЦИПЛИНАТА „ЕКОЛОГИЧНИ ПРАКТИКИ В АГРОБИЗНЕСА”		2	2	
1.1.	Същност на екологичните практики.			
1.2.	Основни принципи на екологичното земеделие.			
1.1.	Предпоставки за развитие на устойчиво земеделие.			
ТЕМА 2 : СЪЩНОСТ И ОСОБЕНОСТИ НА БИОЗЕМЕДЕЛИЕТО.		2	2	
2.1.	Възникване и етапи в развитието на биоземеделието в България.			
2.2.	Природоклиматични условия за развитие на биоземеделие в България.			
2.3.	Принципи и практики в дейността на биологичните стопанства.			
2.4.	Предимства на биологичното земеделие.			
ТЕМА 3 : НОРМАТИВНО РЕГЛАМЕНТИРАНЕ НА БИОЗЕМЕДЕЛИЕТО.		2	2	
3.1.	Европейско законодателство в областта на биологичното производство на растениевъдна и животинска продукция			
3.2.	Национално законодателство в областта на биологичното производство на растениевъдна и животинска продукция			
ТЕМА 4: БИОЛОГИЧНО ПРОИЗВОДСТВО НА РАСТЕНИЕВЪДНА ПРОДУКЦИЯ		2	2	
4.1.	Биологично производство на зърнени култури.			
4.2.	Биологично производство на технически и фуражни култури.			

4.3.	Биологично производство на зеленчукови култури.			
4.5.	Биологично производство на трайни насаждения.			
ТЕМА 5: БИОЛОГИЧНО ПРОИЗВОДСТВО НА ЖИВОТИНСКА ПРОДУКЦИЯ.		2	2	
5.1.	Биологично производство на животинска продукция.			
5.2.	Биологично пчеларство.			
ТЕМА 6: ДОБРИ ЗЕМЕДЕЛСКИ ПРАКТИКИ		2	2	
6.1.	Добри земеделски практики, свързани с опазването на почвите.			
6.2.	Добри земеделски практики, осигуряващи минимално ниво на поддръжка на естествените местообитания.			
6.3.	Добри земеделски практики за опазване и управление на използването на водите.			
ТЕМА 7: ЕКОЛОГИЧНИ ПРАКТИКИ ПРИ РАСТИТЕЛНАТА ЗАЩА.		2	2	
7.1.	Растителната защита в устойчивото земеделие.			
7.2.	Екологичен подход при борбата с неприятелите по растенията.			
ТЕМА 8 : ОРГАНИЧНИТЕ И НЕОРГАНИЧНИ ТОРОВЕ В ПРАКТИКАТА НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ СТОПАНСТВА.		2	2	
8.1.	Органичните торове – фактор за поддържането на почвеното плодородие.			
8.2.	Използване на оборски тор.			
8.3.	Добри практики при използване на минерални (неорганични) торове.			
ТЕМА 9: УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО.		2	2	
9.1.	Видове отпадъци от селското стопанство.			
9.2.	Преработка на отпадъците от селското стопанство.			
ТЕМА 10: ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ В АГРОБИЗНЕСА.		2	2	
10.1.	Активно и пасивно използване на слънчевата енергия.			
10.2.	Слънчеви колектори.			
10.3.	Слънчеви инсталации за топла вода.			
10.4.	Фотоволтаични системи.			
ТЕМА 11: ИЗПОЛЗВАНЕ НА ВЕТРОВТА ЕНЕРГИЯ В АГРОБИЗНЕСА.		2	2	
11.1.	Енергиен потенциал на ветровите зони в България.			
11.2.	Екологични, икономически и социални проблеми при използването на ветрова енергия.			
ТЕМА 12: ИЗПОЛЗВАНЕ НА БИОМАСАТА КАТО ИЗТОЧНИК НА ЕНЕРГИЯ.		2	2	
12.1.	Видове биомаса, източници и енергиен потенциал.			
12.2.	Предимства и недостатъци на биомасата като източник на енергия.			
12.3.	Технологични решения за превръщане на биомасата в енергия.			
ТЕМА 13: ЗЕЛЕНИ РАБОТНИ МЕСТА В АГРОБИЗНЕСА.		2	2	
13.1.	Дефиниция за зелени работни места.			
13.2.	Създаване на зелени работни места в агробизнеса.			
13.3.	Проектиране на зелените длъжности в агробизнеса.			
ТЕМА 14: „ЗЕЛЕНИ ПЛАЩАНИЯ”		2	2	
14.1.	Зелени мерки заложи в ОСП.			
14.2.	Зелени директни плащания.			
ТЕМА 15: ЕКОЛОГИЧНА ОТГОВОРНОСТ НА АГРОБИЗНЕСА.		2	2	
15.1.	Устойчив аграрен бизнес.			
15.2.	Отговорност към околната среда.			
Общо:		30	30	

III. ФОРМИ НА КОНТРОЛ:

№. по ред	ВИД И ФОРМА НА КОНТРОЛА	Брой	ИАЗ ч.
1.	Семестриален (текущ) контрол		
1.1.	Тест	1	20
1.2.	Курсов проект	1	40
Общо за семестриален контрол:		2	60
2.	Сесиен (краен) контрол		
2.1.	Изпит (тест)	1	60
Общо за сесиен контрол:		1	60
Общо за всички форми на контрол:		3	120

IV. ЛИТЕРАТУРА

ЗАДЪЛЖИТЕЛНА (ОСНОВНА) ЛИТЕРАТУРА:

1. Байков, Б., Найденов, Н. (2013) Екология в туризма. София: Фор ком
2. Рафаилова, Г. (2012) Специализирани видове туризъм. Варна: Наука и икономика
3. Киречев, Д. (2013) Технологии в животновъдството. Варна: Наука и икономика
4. Киречев, Д. (2012) Технологии в растениевъдството. Варна: Наука и икономика
5. Николов, Р. , Киречев, Д. (2014) Основи на земеделието и механизацията. Варна: Наука и икономика
6. Николова, М. (2013) Екологично устойчиво развитие на агрофирмата. Свищов: АИ "Ценов"
7. Янчева, Хр., Манолов, И. (2012) Наръчник на биологичното земеделие. София: ИК ВАП
8. Наръчник на органичния фермер. (2012) София: Алианс за регионите и граждански инициативи
9. Arevedo S. (2014) Eco Innovation and the Development of Business Models. Springer
10. Bossink B. (2013) Eco Innovation Management and Sustainability. Routledge

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА (ДОПЪЛНИТЕЛНА) ЛИТЕРАТУРА:

1. Иванова, П. (2015) Зелени работни места – възможности и предизвикателства пред пазара на труда. Сборник с доклади от юбилейна научно-практическа конференция, Варна: ИК Геа-Принт
2. Стамов, Ст., Никовска, К. (2011) Специализирани видове туризъм. Ст.Загора: Кота
3. OECD (2010) Eco Innovation in Industry – Enabling Green Growth. OECD Publishing